

par hudih roparskih zločinov, ki so ostali do danes nepojasnjeni. Pa je že zopet dospela iz Malih Braalovč 25. januarja vest, da je bil tam izvršen v hiši sester Neže in Marije Puncer roparski umor. Tolovaj je vdrl v hišo in zahteval denar. V postelji je zadavil 76 letno Nežo Puncerjevo, njeno sestro pa je pobil do nezvesti. Ko se je 70 letna Marija zopet ovestila, je po-

hitele v sosedno hišo, v kateri prebivata njena nečakinja in njen mož Cilensek, katerima sta stari sestri izročili posestvo. Obveščeni orožniki so bili koj na mestu zločina in ugotovili, da sta bila dva razbojnika, ki sta odnesla 8000 din gotovine. Puncerjevi, kjer pravijo po domače pri Mekusu, sta zelo marljivo in daleč na glasu kot dobri ter mirni ženski.

bokem snegu. Smrtno ponesrečeni fant je najmlajši od petih otrok revne Božnarjeve družine.

#### Pod plazom se zadušila dva mlada moška

Dne 25. januarja dopoldne je peljal mlinar in žagar Jurij Stanonik v Logu z dninarjem Fr. Mrakom in petimi hlapci na šestih sankah hlope iz grabe. Ob devetih predpoldne se je sprožil s strmega hriba pod Sv. Filipom in Jakobom pri škofji Loki 100 metrov širok snežen plaz in zasul sedem moških ter šest konj. Prva sta se odkopala iz snega gospodar ter en hlapec, ki sta otela enega konja. Nato je odbrzel gospodar po pomoč. Njegovi prošnji se je odzvalo 30 moških iz Loga, ki so po enournem napornem iskanju in kopanju izkopal tri žive hlapce ter štiri konje.

Polni dve uri so se trudili z vsemi močmi, da so prišli do še preostalih dveh, katerima pa tudi umetno dihanje in zdravnik nista mogla več pomagati. Pod debelo plastjo snežnega plaz sta se zadušila 24 letni samski hlapec iz Poljan in 34 letni dninar Franc Mrak iz Loga, ki zapuša ženo in štiri otročičke.

## Snežni plazovi zasuli ljudi in živino

#### Huda nesreča radi plazu nad Mariborom

Izredna nesreča radi snežnega plazusa se je zgodila 25. januarja na pobočju Sv. Urbana nad Kamnico pri Mariboru. Posestnik Raner, ki je doma blizu Sv. Urbana, je hotel napraviti skozi visoki snežni gaz, da bi šli njegovi otroci lahko v šolo in bi imeli zvezo s sosedi. V štor je zapregel vole in je hotel s pomočjo žene na ta način predreti sneg do sosedu Hauptmana. Žena je bila na hodu, da bi uravnavala smer. Na pobočju pa je zalotil oba nenadoma velik plaz in ju je potegnil s seboj z volovsko vprego vred in je zdrčalo vse navzdol kakih 60 metrov globoko v grabo. Pri Ranerjevih je ostala doma samo 78 letna stara mati in štirje otroci od dveh do desetih let. Družini se niti sanjalo ni, zakaj da očeta in matere ni od nikoder. Ko je zmanjkalo drv, je šla stara mati do sosedu Hauptmana, da poižve, kje da sta mlada dva. Sosed je šel pogledat in je kmalu videl, da se je sprožil plaz. Takoj se je podal v Kamnico k županu in ga je obvestil o Ranerju in njegovi ženi. Župan je sklical gasilce in ti so se podali na iskanje zginulih. Po dolgem iskanju in kopanju so začeli najprej na vole, za temi pa na Ranerja in ženo, ki sta bila seve oba mrtva.

Smrtno ponesrečeni Raner je bil star 44 let, žena pa 31 let. Bila sta pridna in sta z vso vmeno obdelovala svojo posest.

Grozna nesreča je presunila vso kamniško župnijo in mariborsko okolico.

\*

Proti koncu minulega tedna je nastopilo južnejše vreme, ki je začelo v bolj goratih

Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi.

Reg. po min. soc. pol. in a. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

in Petra. Hčerka je štela deset let, Peter pa jih je imel šest. Nataša je že kot otrok bila zelo lepa. Njene ognje-vite oči, sveža barva njenega okroglega obraza, mala smehljajoča usta so polnila materino srce s tihim veseljem. In ko se je oče vrnil z ribolova, utrujen, premočen ter je zagledal hčerko, ki mu je veselo priskakljala naproti, je pozabil na utrujenost in ves srečen privil Natašo k sebi.

Priplazila se je sovjetska zver, iztegnila svojo šapo nad Ukrajino in vse uničila: zadovoljnost, izobilje, prostost. Nataša je postajala od leta do leta lepša in Krilov jo je v duhu že gledal kot ženo Klavs, najstarejšega sina Alekseja Andrejeva. A lepi mladenič je nenadoma izginil. Z domačimi vred ga je tudi Nataša objokovala, ker ga je ljubila z vsem žarom mladega, nedolžnega srca. Čez nekaj let se je izgubljeni sin pojavil kot ljudski komisar v Odesi pod imenom Klavs Rišin. V Moskvi je dosegel enega tistih izrednih političnih položajev, ki jih moremo vzorediti samo s položaji nekaterih boljševiških prvakov v prvih letih revolucije, ki so se iz nič povzpeli do neomejene oblasti, s katero so tlačili ubogo ljudstvo.

Nataša je sedaj stara petindvajset let. Že dolgo skrbi za hišo. Nadomešča mater, ki ji rak razjeda želodec in je nesposobna za delo. Bolnično stanje je tem hujše, ker domači ne morejo dati zdravil in primerne hrane.

Poleg matere je še drug bolnik pri hiši -- Peter.

krajih prožiti nevarne snežne plazove. Plazovi so povzročili pri škofji Loki kar dve hudi nesreči, ki sta zahtevali tri mlada življenja.

#### Dvanajstletni fant smrtna žrtev plazu

Pri Sv. Andreju blizu škofje Loke sta kočar Janez Božnar in njegov 12 letni sin Urban s plugom orala gaz skozi sneg. Kar nenkrat je prihrumel navzdol po hribu sneženi plaz, ki je pobral s seboj oba s plugom vred. Oče si je kmalu pomagal izpod snega, a sina je odneslo mimo njega in so ga našli šele po 14 urnem iskanju mrtvega v dva metra glo-

## Po svetu

Radi romunskega petroleja se prestavlja vojna pozornost iz zapada proti vzhodu. Od kar je okušala Nemčija med svetovno vojno bogastvo romunskih petrolejskih vrelcev, si je skušala od zasedbe Avstrije, Češkoslovaške in Poljske pripraviti pot do romunske nafte. Nekaj časa je zgedalo, da bo sovjetska Rusija z zasedbo vzhodnega dela Poljske branila Nemcem dostop do Romunije. Nemci so sicer sklenili z Romunijo pogodbo glede dobave velike količine nafte, a na izvajanje te pogodbe niso pritiskali, dokler ni razgalila Finska sovjetsko vojaško nemoč pred vsem svetom. Finske zmage so odprle Nemcem oči, da je boljševiška Rusija nespodobna, da bi se spustila v vojno s kako večjo, v vojaškem oziru dobro organizirano in pripravljeno državo. Očividno že Rusom tako huda prede, da so dovolili Nemcem, da bodo lahko po sovjetski Galiciji prevažali v raj romunski petrolej. Radi tega so bile v sovjetski del Galicije poslane v zadnjem času nemške čete, pod kojih varstvom bi se naj vršil prevoz iz Romunije in obenem bi naj Nemčija zopet organizirala izrabo galiških petrolejskih vrelcev, ki pripadajo sicer Rusiji, a ta od zasedbe vzhodne Galicije ni ničesar storila, da bi od Poljakov porušene črpalke zopet postavila in začela iz zemlje čr-

pati nafto. Sedaj, ko je očividno, da se hoče Nemčija razmahniti do romunskih naravnih bogastev, sta se postavili na noge tudi Anglija ter Francija, kojih kapital je naložen v romunskih petrolejskih vrelcih. Na eni strani pritiskajo na Romunijo Nemci, na drugi pa Angleži in Francozi. Romunija se je skušala izmotati iz nevarnega položaja na ta način, da je vso svojo petrolejsko industrijo postavila pod diktatorsko vodstvo države. Odslej bo to industrijo vodila država in bo prodajala petrolej sama, ne da bi vprašala za mnenje družbe kot lastnice petroleja. Radi omenjenega postopanja romunske vlade sta najbolj nezadovoljni Anglija ter Francija, ker očitata poddržavljenje petroleja nemaškemu pritisku. Z nevarno krizo, katera se je pojavila glede romunskega petroleja, se bo sigurno ukvarjala konferenca Balkanske zveze, ki se bo vršila dne 2. februarja v Beogradu. Boj za romunski petrolej bo najbrž prestavil vso vojno pozornost iz zapada zopet proti vzhodu, kjer se je sedanja vojna tudi začela.

Slaba žetev — izgubljena bitka. Mussolini je imel 22. januarja ob priliki izročitve nagrad v žitni tekmi (najboljšim tekmovalcem pri pridelavi žita) govor, v katerem je med drugim poudaril: Žetev žita leta 1939 ni bila takšna, kakor sta bili žetvi dve prejšnji leti.

Pred leti se je bil močno prehladil. Ker ni bilo zdravnika, zdravil in primerne hrane, boleznijo niso mogli popolnoma pregnati. Fanta se je lotila sušica. Njegovo stanje je brezupno. Vsi vedo, da ne bo dočkal starosti.

Nataša je stregla bolnikoma, kolikor je mogla. Od doma je redko šla. Ker je bila vkljub pomanjkanju, ki ga je trpela, lepa, se je bala boljševikov. Kar tresla se je ob misli, da bi srečala kakega boljševika, ki bi jo prijel za roko in ji rekel, naj gre z njim na ženitovanjski urad.

Česar se je Nataša bala, se je nekoč res zgodilo. Nekega jutra je šla na dom Alekseja Andrejeva. Srečal jo je Šubinov tovariš Karanzin, ki je že dolgo hlepel po njej. Nataša je vzdrhtela, ko ga je zagledala. A le za hip. Zavedala se je, da mora biti močna in odločna.

Karanzin ji je zastavil pot in jo poželjivo gledal.

»Nataša, za ženo te hočem imeti. Pristani na to, drugače gorje tvojemu očetu, ki je bil v službi belih.«

V dekletu se je stresla vsaka žilica, ko je gledala pred seboj Karanzinov zabuhli obraz, rdeči nos in njegove s krvjo zalite oči. Premagala je strah in na videz mirno odgovorila:

»Karanzin, zdi se mi, da si danes pil preveč vodke.«

Ko jo je rdečkar hotel s silo pograbit, ga je tako sunila, da se je zvrnil po tleh. Ona pa je zbežala.

(Dalje sledi)

samo to, da mora biti potapljač priseben in odločen, ampak mora biti tudi tako zdrav, da mu nobena reč ne škoduje. Leta 1912 se je Couroubie potopil do pogreznjene ladje »Elizabethville« na zahodni afriški obali. Ko je bil ondi v kapitanovi kajuti, se je hipoma vzburkalo morje in razbitina se je zibala sem in tja. Couroubie je bil sicer skrbne zapri za železom obita vrata, vendar so se pri hudem sunku tako močno zaprla, da so mu presekala cev za zrak. Couroubie so sicer rešili, vendar ni mogel nikoli doidežno povedati, kakšne misli so ga obhajale ob tisti priliki. A ko se mu na ladji sneli potapljaško čelado, so bili njegovi lasje popolnoma sivi.

\*